

Roques Roies

BUTLLETÍ MUNICIPAL LA POBLA DE SEGUR

NÚM 3. SETEMBRE 2017

EN PORTADA

Èxit del primer "Fem Colla" de la Festa Major

L'ESTIU DE LES TRADICIONS

La Pobla viu intensament les Falles i els Raiers

Fotos: @joanllimi

NOTÍCIES

25 participants al camp de treball

El camp de treball local oferia 15 hores de voluntariat en l'àmbit de la infància, gent gran i manteniment per a joves d'entre 12 i 18 anys amb l'objectiu d'oferir una activitat estiuenca per als adolescents poblatans.

El FeMAP arriba a la Pobla

Les Quatre Estacions de Vivaldi va ser l'obra escollida per al concert que va tenir lloc a l'església Parroquial. A més, els poblatans també van poder gaudir d'un gastrofilm a la C13.

Homenatge a Ceferí Rocafort

Amb motiu del centenari de la seva mort, l'Ajuntament ha organitzat una sèrie d'actes en record d'aquest poblatà polifacètic.

Narcís Balagué que va ser alcalde de la Pobla ens va deixar el passat mes de juny de 2017

El passat 6 de juny va morir Narcís Balagué i Bosch, persona molt vinculada a la Pobla des de la seva arribada al Pallars Jussà. Narcís va ser un home de caràcter i tarannà afable, bona persona, proper, lluitador i treballador, compromès amb la Pobla i la comarca.

Va col·laborar amb diverses entitats del municipi, especialment amb l'EPS com a cap d'agrupament. El seu carisma solidari amb la societat poblatana el va animar a presentar-se a les eleccions municipals, essent regidor

electe des de l'any 1987 al 2003, ocupant el càrrec d'alcalde des del 15 de juny de 1991 fins el 14 de juny de 2003.

La seva tasca d'alcalde conjuntament amb els seus equips de govern, va generar progrés i benestar en tots els àmbits socials del municipi. Això, ens demostra que va estimar molt la Pobla i la seva gent.

Gràcies Narcís, gràcies alcalde, per la teva dedicació i compromís amb nosaltres.

Lluís Bellera i Juanmartí, l'alcalde.

Acabem un estiu amb força activitat a les regidories de consistori... Durant els mesos de juliol i agost, 286 nens i nenes han passat pel Casal d'Estiu, que aquest any ha gestionat l'empresa poblatana Esbaïola't. Un any més s'ha celebrat el campionat de Futbol Sala, la 34a edició, en què l'equip de la Vall Fosta es va proclamar campió. També en l'àmbit esportiu, el mes d'agost hi va haver un nou campionat Cruyff Courts de futbol 6.

A la residència municipal Nostra Senyora de Ribera ja han fet la primera collita de l'hort urbà i durant l'estiu han fet sortides de Nordic Walking. Aquest inici de curs han començat de nou el club de lectura, han fet un taller de reparació de roba i els més valents van anar a plegar ametlles. A més, durant el mes de juliol, han rebut la visita de les voluntàries del camp de treball per a joves, sis noies d'entre 15 i 18 anys.

Fent una mica de resum de les dades turístiques d'aquest estiu, l'Oficina de Turisme ha atès 1.200 visites, amb un total de 3.505 persones, 256 de les quals han fet la visita guiada al conjunt modernista. A més, el tren històric del tren dels llacs ha fet arribar a la Pobla unes 5.800 persones.

Pel que fa al projecte de desenvolupament local Col·legats-Boumort, ben aviat es publicarà la versió actualitzada del catàleg de productes turístics "Què pots viure a Col·legats i Boumort", s'està acabant de redactar el "Manual bàsic d'acollida" per a les empreses turístiques de l'àrea d'influència i s'està treballant, en coordinació amb l'Institut de la Pobla de Segur, fent assessoraments a estudiants i titulats dels mòduls de muntanya sobre la creació d'empreses i productes turístics. A més, s'ha iniciat l'expedient de contractació de la Millora de la xarxa de senders Col·legats-Queralt i de la Georuta del Congost de Col·legats, amb un pressupost de 62.132,35 €, un projecte cofinançat pel programa Leader.

De gener a setembre de 2017 la borsa de treball de l'Ajuntament ha gestionat 17 ofertes de treball i ha atès a 50 persones que busquen feina, 30 homes i 20 dones.

En l'àmbit urbanístic, continuen les obres de reforma i adaptació del centre catalitzador de mobilitat turística

i sostenible, finançat per fons FEDER del programa europeu Interreg-Poctefa, així com s'està redactant el projecte d'adequació de l'espai exterior de l'edifici. Actualment, s'estan executant les obres de reforma de l'edifici Raiers II amb un pressupost de 44.838,97 €. El Parc Alcalde Boixareu ben aviat tindrà un espai lúdic i de salut per a la gent gran, finançat per la Diputació de Lleida, així com s'està treballant en el projecte de la reforma de parc. També hi haurà millores en la captació i emmagatzemament de les instal·lacions d'aigua potable per a l'optimització del consum, és una obra en fase de contractació amb un pressupost de 34.939,42 €. A partir de l'octubre hi haurà una redistribució dels contenidors de residus que seguirà el criteri de "tots junts" per a facilitar i afavorir el reciclatge.

Finalment, en l'àmbit de l'educació i la cultura, destacar i agrair la bona assistència al Concert del Festival de Música Antiga dels Pirineus. Els mesos d'estiu ha estat oberta l'Exposició d'En Ceferí Rocafort, un polifacètic del S.XX al Comú de Particulars, en la qual hem pogut conèixer de fons l'obra d'aquest geògraf, arqueòleg i historiador poblatà. També hem participat a la Fira del Llibre del Pirineu d'enguany a Organyà, on hem adquirit novetats editorials que podeu trobar a la Biblioteca. Comencem el nou curs escolar amb el projecte d'acompanyament educatiu que ofereix l'ajuntament a l'Institut i l'Escola i aprofitem per donar la benvinguda al nou equip directiu de l'Escola Els Raiers. D'altra banda us podem avançar que estem preparant les Primeres Jornades de Salut a la Pobla "FEM SALUT" que us oferiran un conjunt d'activitats que tractaran temàtiques com ara la nutrició i el menjar saludable, salut mental, malalties cròniques, activitats d'exercici físic, càncer, primers auxilis, etc. Les jornades seran gratuïtes i tothom està con-

L'EQUIP Alba Alegret, Marga Alegret, Bàrbara Chalamanch, Liber Donate, Jordi Farrús, Violeta Font, Sílvia Hernández Grup de català del Casal Cívic, Montse González, Joan Llimiñana, Joan Macaya, Eva Múrcia, Clàudia Plana, Neus Porta, Quim Portet, Pilar Rubió.

DIPÒSIT LEGAL L 62-2017

Els conceptes i opinions expressants en els articles que apareixen a Roques Roies no representen necessàriament l'opinió de l'equip redactor d'aquest butlletí.

Gran èxit del primer "Fem Colla"

La primera edició del concurs aconsegueix augmentar la participació del jovent en tots els actes de la Festa Major

1- Guatlles : 366 punts

2- Penya Búfalo: 361 punts

3- Terriples: 282 punts

Quim Portet i Alba Alegret

La primera edició del Fem Colla, el concurs de colles de la Festa Major, va proposar enguany un canvi de model de la festa amb l'objectiu d'incentivar la participació, sobretot dels més joves, en les diferents activitats de la Festa Major i fer que així els poblatans i les poblatanes se la sentin més seva. I el resultat és que, més enllà dels números, l'augment de la participació en tots els actes, especialment diürns, va ser notable i es va poder gaudir d'un ambient festiu i popular.

Amb 366 punts la colla "Guatlles" va ser la guanyadora del primer Fem Colla i es va endur un corder i una garrafa de licor de cassís. A només 5 punts de diferència la colla "Penya Búfalo" va aconseguir el segon lloc i la colla "Terriples", amb 282 punts es va posicionar tercera. Cal destacar també el paper de la colla "La Situación" que va ser líder durant tot el concurs fins arribar a la prova final "El Gran Joc de les Colles", on van caure a la 5a posició. Les colles destaquen la importància de viure la Festa Major d'una manera diferent, des de dintre, amb implicació total i durant tot el dia, no només als balls de nit. El Fem Colla va néixer de la necessitat de revivir una Festa Major que, els darrers anys i sobretot per als més joves, tenia només un al·licient: anar als balls de nit. És per això que es va proposar una activitat específica pun-

ELS NÚMEROS

15 colles
267 participants
17 activitats
Joves de 16 a 35 anys

tuable per al concurs cada dia, com per exemple la gimcana o el concurs de paelles i, a més, participar d'activitats que ja formaven part de la festa, com per exemple la travessa del llac, també sumava punts. D'aquesta manera es va aconseguir que els més de 200 concursants visquessin fins a 17 activitats durant tota la festa, cosa que va suposar una implicació total per part de totes les colles. Cal remarcar que la resposta per part dels poblatans i les poblatanes ha estat molt bona ja que, des d'un principi, les colles van confiar-hi, s'hi van implicar i, alhora, van participar de la creació del

concurs i és per això que ha tingut tan bona acollida. El 1r Fem Colla va començar el dimecres 19 de juliol amb la presentació de les colles i va acabar el diumenge 23 amb el Gran Joc de les Colles, el Ball del Fanalet i un sopar de germanor entre totes les colles participants. Algunes de les activitats més concorregudes van ser la Gimcana Wipeout, organitzada per Sentebé Gym, la Pedalada Popular, la Travessa del Llac i la Doble Milla per Relleus. Des de l'organització valorem el concurs com un èxit i volem felicitar totes les colles per la participació activa en tots els actes. Ja tenim ganes que arribi la segona edició!

Com ho han viscut les colles?

"En general, molt bona organització i una festa major increïble". Terriples

"Ens ha encantat l'ambient que s'ha creat. És la millor FM que hem viscut". La Situación

"Una gran idea i una gran posada en marxa d'aquesta iniciativa". Cascats

25 joves poblatans participen al primer camp de treball local

Durant el mes de juliol, 25 joves poblatans d'entre 12 i 18 anys van participar al primer camp de treball local, una iniciativa que oferia als joves de participar d'una activitat de voluntariat al servei del poble amb una recompensa final: anar tots junts a Portventura. Els joves van fer tasques de suport a l'Escola Bressol, al Casal d'Estiu, a la Residència i també de manteniment durant una setmana, i tots coincideixen que ha estat una bona experiència que se'ls va fer curta. El camp de treball buscava que els joves tinguessin un primer contacte amb el món laboral, promoure la participació i el compromís dels joves, així com crear vincles amb el poble. La resposta dels joves poblatans va ser molt positiva, ja que es van esgotar les places en tan sols un dia.

Cal Tomàs premiada als Òscars de la gastronomia

El xolís, les minisecallones, la llonganissa crua i l'amburguesa de vedella 100% ecològica són els quatre productes premiats pels *Great Taste Awards*, coneguts com els Òscars de la gastronomia. Aquests premis són un reconeixement al bon gust dels productes i els jutges tenen en compte la textura, l'aparença, l'aroma, el gust i, sobretot, els ingredients. Després de realitzar els tastos a cegues, els més de 500 membres del jurat -entre ells, crítics d'alimentació, xefs, restauradors, productors i escriptors gastronòmics- han premiat 60 productes de l'Estat espanyol d'entre els més de 12.000 d'arreu del món que s'hi han presentat. El segell d'excel·lència *Great Taste* és reconegut mundialment i té una validesa de tres anys.

Agents turístics comparteixen els seus projectes a Col·legats i Boumort

Els agents turístics que operen a Col·legats i Boumort es van trobar el 13 de juny a Gramuntell en una jornada de treball per donar a conèixer els seus productes i enfortir la xarxa turística al territori. Entre els agents participants hi va haver empreses de guies i activitats, allotjaments, agències de viatges, equipaments i dinamitzadors culturals, oficines de turisme, associacions professionals i productors agroalimentaris. Els productes que tots ells ofereixen es troben recollits en el catàleg « Què pots viure a Col·legats i Boumort » que des d'aquest any es troba disponible en 4 idiomes. La jornada va comptar amb la presència d'iniciatives emblemàtiques com el Cinquè Llac o la Gran Aventura dels Pirineus.

Homenatge a en Ceferí Rocafort i Samsó

Aquest any hem celebrat el centenari de la mort d'en Ceferí Rocafort i Samsó organitzant una sèrie d'actes en el seu homenatge. L'Exposició "Ceferí Rocafort, un polifacètic del començament del segle XX" on hem pogut gaudir de gran part de la seva obra escrita, obra fotogràfica i referències a la seva persona. Una taula rodona on es va fer patent la relació d'en Ceferí amb el seu entorn més pròxim. La presentació de la seva biografia i dels facsímils dels seus textos sobre les comarques pirinenques a la Geografia General de Catalunya. Una lectura de textos extrets del llibre *Excursions pel Pirineu i el Pla de Lleida*. I l'edició d'un catàleg de l'exposició amb la informació i els documents de major rellevància del Ceferí Rocafort, geògraf, arqueòleg i historiador poblatà.

La Pobla acull Les Quatre Estacions de Vivaldi

El passat dijous 3 d'agost va tenir lloc a l'església de Mare de Déu de Ribera un dels concerts de la setena edició del Festival de Música Antiga dels Pirineus (FeMAP). En aquesta edició a Pobla de Segur va venir la formació Pyrenaeus Ensemble, qui va captivar al públic amb la principal obra de l'italià Antonio Vivaldi, la popular "Les Quatre Estacions". Amb l'entrada d'aquest concert, els assistents podien gaudir d'una visita guiada al conjunt modernista Casa Mauri. Aquest no va ser l'únic acte que el festival va realitzar a la Pobla de Segur, atès que el dia 1 d'agost va tenir lloc un gastrofilm a la cerveseria

CTretze. Allà es va poder visualitzar el documental de Pere Portabella, *El silenci abans de Bach*, mentre es degustaven cerveses CTretze i productes locals de la Cansaladeria Bellera.

Festa dels Bombers Voluntaris

Holifest

30 anys de la festa de la Raval

Festa Major de Sant Joan

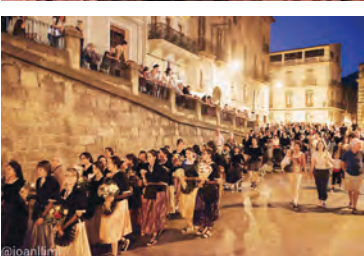
Ludoteca a la Piscina

Més de 160 parelles fallaires, el rècord de la festa

@joanllimi

Setembre '17 | 6

@joanllimi

Alba Alegret

El 17 de juny a les cases poblatanes ja feia dies que hi havia preparades les faixes, els corpinyos, les mitenes i, sobretot, les ganes de viure una de les dues tradicions més populars del Pallars. Les falles són una festa assenyalada que ha aconseguit moure tot el poble i, prova d'això, és que aquest any s'ha assolit una xifra rècord de parelles fallaires: més de 160. El repte per a aquesta festa era, doncs, ser capaços de gestionar un número tan alt de parelles, sobretot durant la desfilada del peu de Santa Magdalena a l'Església.

El creixement i la consolidació de la festa aquests darrers anys ha estat notable, ja que en tan sols 5 anys s'ha doblat el número de parelles. L'increment es pot veure, sobretot, en les famílies amb fills que, si bé fa uns anys es relegaven a acompanyar els fallaires i les pubilles, ara formen part de la desfilada amb els més petits amb una torxa a l'esquena, cosa que assegura que la festa té futur. Com cada any, la festa va començar a les cinc de la tarda amb la desfilada dels fallaires que, aquest any, van pujar fins al cim unes 50 falles que fan formar una bonica serp de foc mentre les pubilles i famílies baixaven a rebre'ls. De cara a l'any vinent l'associació es planteja mantenir aquesta xifra de parelles, tot i que això suposi un esforç encara més gran pel que fa a trobar teia per fer les falles. A més, a l'assemblea que se celebrarà a finals d'any caldrà prendre una decisió transcendental per a la festa: si les dones poden baixar falla o no. Per això, des de l'Associació es demana màxima assistència i col·laboració, perquè les Falles les fem entre tots i totes!

La Petita història dels Raiers, protagonista de la XXXIXa diada

Associació Cultural de Raiers de la Noguera Pallaresa

Ja som al divendres 30 de juny i el pi de la plaça de la Pedrera fa bandera del que serà el tret de sortida de la XXXIX Diada dels Raiers. Ens esperen tres dies de festa commemorant aquest antic ofici tan important per a la nostra zona. Aquesta mateixa tarda, l'estrella serà l'espectacle que hem preparat per presentar La Petita història dels Raiers de la Noguera Pallaresa que, malgrat el fred, té molt bona acollida. A més, aquest any és especial perquè atorguem la Ganxa d'or al Jesús Sánchez, no només per ser l'escriptor del conte, sinó per tots els anys que ha estat involucrat a l'associació. Acabarem la nit amb una mica de bona música i, fins i tot, alguns animaran els primers caminadors de la X Espardenyada. Durant el matí, els més petits es diverteixen amb els jocs i tallers que hem preparat i que, amb ajuda de les trucs de l'EPS, podem dur a terme. A mesura que arriben els caminadors de l'Espardenyada i es van emplenant la panxa, comença a haver-hi ambient a l'avinguda Sant Miquel del Pui perquè enguany hi hem muntat una piscina per fer el primer concurs de Biga Boja. A mitja tarda la gent comença a fer cap a la plaça a l'expectativa d'un bon concert i d'un deliciós sopar. Diumenge, com sempre, és el dia estrella. Els nervis es noten en l'ambient de l'esmorzar raier i les cares de concentració són evidents. Quatre rais tripulats per 24 raiers faran la tradicional baixada des de la presa de Llania fins al Pont de Claverol, acompanyats per molta gent que segueix impacient la baixada. L'arribada, com sempre, és tot un èxit malgrat alguns petits entrebancs. I per celebrar-ho, quina millor manera que amb un bon dinar i ja pensant en la propera Diada, que serà la 40a.

CTretze: més que una cervesa

Parlem amb l'Abel Sánchez, un dels quatre socis fundadors de l'empresa.

Clàudia Plana i Violeta Font

Què és la CTretze?

És la cervesa del Pallars. És una idea que va néixer el 2013, ja que volíem tenir una cervesa de qualitat a la comarca i al Pirineu.

Quines pors vau tenir en engegar el projecte?

La por principal era saber com seria l'evolució del sector de la cervesa artesana al nostre país ja que, tot i que sabíem que és un producte amb moltes possibilitats i que està funcionant molt bé en altres països, encara és un sector molt jove a Catalunya i Espanya.

Per què la cervesa?

Perquè ens agrada molt el Pallars i creiem que és una terra de possibilitats a l'hora de crear negocis, sempre i quan vagin molt relacionats amb la gastronomia, la natura i la cultura. A partir d'aquesta base, i com que tenim un lloc amb bona aigua i bona natura, creiem que una cervesa de qualitat podia encaixar molt bé a la nostra comarca.

D'on ve el nom CTretze?

La C-13 és l'antic eix del Pallars, la carretera que neix a Lleida i mor a Esterri d'Àneu. Creua tres comarques d'on som els socis: l'Anna és de la Noguera, el Joel és del Sobirà i l'Ela-dio i jo que som del Jussà. Per tant, és un eix d'unió que tenim que, a més, sempre hem identificat amb la carretera que ens porta a casa, sobretot després d'haver viscut fora.

Per què vau instal·lar-vos al Pallars?

Perquè sentim que és casa nostra. Després d'haver marxat fora i haver agafat experiència vam veure que podíem aportar a la comarca els coneixements adquirits. Sempre hem tingut ganes de tornar a viure aquí dalt.

Com us heu donat a conèixer?

Fent molta promoció i divulgació en diverses fires i presentacions de productes arreu de Catalunya. A més, tenim una fàbrica diferenciada de la majoria, ja que disposem d'una agenda cultural bastant àmplia i és un local on gràcies a les vidrieres es veu tot: la fàbrica, l'oficina, l'obrador i la sala.

Quants tipus de cervesa feu?

Actualment n' embotellem sis, la Solana Estil pale Ale, l'Obaga Estil Brown Ale, la Gisca Summer Ale, la Mr.Owl

American Pale Ale, la Black Xisqueta Imperial Russian Stout i la Wallace American Blonde Ale (sense gluten).

D'on obteniu l'ordi i el llúpul?

Ara mateix a Catalunya s'està treballant amb camps d'experimentació de cultiu de llúpul i de malta i nosaltres intentem col·laborar amb aquests projectes, però la major part la portem de fora: Bèlgica, Alemanya i els Estats Units, ja que en tenen més varietats.

Quin és el producte del qual esteu més satisfets?

Ara mateix de tots. Estem molt contents amb la rebuda que han tingut totes les cerveses, però és veritat que a la Solana i a l'Obaga els tenim més estima, ja que són les dues cerveses amb què la gent ens va començar a conèixer i les que ens han ajudat a créixer.

On distribuïu?

De moment al petit comerç i de proximitat, ja que és el que treballa amb aquest tipus de productes. Pel que fa al territori, a Lleida és on som més forts i ja fa un any i mig que vam començar arreu de Catalunya.

Voleu créixer més?

Sí, però abans volem assentar bé els fonaments, volem ser una empresa sòlida i això comporta tenir paciència abans de créixer. La idea és consolidar molt la marca, ser un punt de referència dels cervesers artesans al Pirineu.

Per què vau apostar també per tenir una cerveseria?

Perquè creiem que és molt important crear i fomentar la cultura de la cervesa artesana. Per això vam pensar que la

millor manera era tenir una sala on fer visites guiades i que, alhora, fos un referent cultural on els artistes de la comarca poguessin mostrar el seu art. Creiem que tot això repercutia de forma positiva al nostre territori.

Heu col·laborat amb altres fàbriques de cervesa?

Sí, ja que és un sector petit i ens coneixem tots. De fet, la cervesa sense gluten és fruit d'una amistat i d'una col·laboració entre dues fàbriques. A més, som de l'Associació de Cervesers Artesans de Lleida.

Esteu contents amb l'acceptació que ha tingut la vostra cervesa?

Molt! Estem molt contents de la rebuda, del suport, dels ànims, de l'acceptació, del dia a dia, dels clients que la compren... i tot això ens ha ajudat a tirar endavant aquest projecte. La valoració general és molt bona!

L'elaboració de la cervesa

Ingredients: malta, aigua, llúpul i llevat.

Temps d'elaboració: 8 hores.

Temps de maduració: 1 mes.

Litres inicials: uns 15.000.

Litres actuals: uns 50.000.

El cos, la joguina que no es compra!

Neus Porta i Montse González

L'APUNT EDUCATIU

El cos és la joguina que no es compra, no es busca, es té. De ben petits, els nens juguen amb el seu cos, contemplen les seves mans, les comencen a girar, es posen els dits a la boca, rastregen, gategen, fan tombarelles, fan la roda, canten, ballen, imiten... A mesura que van creixent i es van desenvolupant aquests jocs també van canviant, primer només amb les mans, fins arribar després a tot el cos.

El cos li permet aixecar-se, estirar-se, tombar-se, caminar, córrer, descansar, fer de tortuga o d'elefant... Pot trobar-hi mil i una postures, infinits moviments. Emmi Pikler, en el seu llibre *Moure's en llibertat*, ens mostra la quantitat de moviments que pot fer el nadó fins que es posa dret. Tots tenim cos, però... ens atrevim a gaudir-ne i deixar que els infants en gaudeixin? Necessitem nens desperts, interessats a aprendre, que descobreixin en el terreny psicomotor, afectiu, cognitiu. Hem de voler nens vius.

Hem parlat de nens jugant amb el seu cos, amb el qual

serà important implicar-hi també materials de la natura: aigua, pedres, sorra, arbres... Els nens són feliços amb aquestes coses. Els cal ben poc, només temps i adults

que els ho permetin. Hem sentit massa vegades: "nen, no t'enfils, no t'embrutis, no et mullis". Hem de deixar que siguin nens i que remenin, que s'embrutin, que posin les mans a l'aigua, que coneguin el món a poc a poc, a través del moviment i amb adults que els facin costat. Necessitem nens curiosos i vius, no petits adults. Deixem que el joc lliure estigui viu: que agafin la sorra i vegin com cau, com una pedra s'aguanta sobre l'altra, com la galleda s'omple d'aigua i va vessant, que facin boles de fang, boles de paper...

Charlotte Selver, una professora de consciència sensorial que va morir als 102 anys, anomenava "presència plena" a l'actitud que tenen els nens quan juguen: estan entregats completament amb allò que fan, cap no té problemes per estar assegut, cap no necessi-

ta un massatge a les espatlles. Simplement són allà, jugant lliurement i tot allò que succeeix els fa un massatge intern i els renova. Funcionen plenament. Nosaltres, els adults, també hauríem de provar-ho.

Criar amb bona intenció

Marga Alegret. Llevadora

SALUT

Puc imaginar-me una societat desenvolupada que mira una dona africana que porta un farcell a l'esquena, d'on penja una criatura, i diu "pobra dona". També puc mirar la dona del primer món que treballa tot el dia, que quan arriba a casa completa la jornada amb diverses tasques domèstiques, que intenta organitzar el dia a dia sense aconseguir una mica d'ordre, que passa tot el temps que pot amb els fills i mai sent que sigui prou... Aquella dona que té cotxets, bressols, joguines per tot arreu i tantes coses més... I aleshores, una miqueta lluny d'aquí, uns nens i unes dones africanes la miren i diuen "pobra dona". Sembla que som la societat desenvolupada del benestar, però en temes de contacte i maternitat/paternitat guanyen la carrera els països en vies de desenvolupament.

Els nadons necessiten amor i contacte. No és un caprici, sinó una necessitat que facilita el desenvolupament neuronal i la seguretat necessària per viure en l'edat adulta. Com pot algú ser autosuficient i segur si des que va néixer no ha sabut què vol dir seguretat? Com pot una persona donar amor si no

n'ha rebut des del naixement?

Els nois d'avui dia són rebels perquè necessiten cridar l'atenció dels seus pares i dir: "Ei, sóc aquí. Te'n records?". Quan menys cas se'ls fa (i no parlo de comprar una moto o una play) més grossa la fan. Ens trobem amb uns nois mancats d'estima i atenció per part dels pares i això té conseqüències. Tot i això, encara ara anem amb la nostra criatura pel carrer i rebem missatges de prohibir l'al·letament a demanda, les carícies, els braços, les nits amb els pares... Sembla que no hem entès que malcriar vol dir "criar amb mala intenció"... res més lluny del que significa donar amor i contacte. Mares i pares que crieu des de dins del cor, donant l'amor que els vostres fills us demanen: si la societat us dóna instruccions de com criar els vostres fills i sentiu que el vostre cor s'encongeix, tanqueu els ulls, empenyeu el nus

que teniu a l'estómac, feu el que us demana el cor i sentiu-vos els millors pares del món. La mamitis i/o papi-tis són el millor signe de felicitat i seguretat que us pot mostrar la vostra criatura.

QUI SOM?

L'Associació de Dones de la Pobla neix a principis de l'any 2008 i aplega un grup de dones amb ganes de contribuir i participar a la vida del nostre municipi. Entre les nostres finalitats hi ha la promoció d'activitats culturals, d'oci, lleure i formatives que comportin la promoció de les dones dins d'una societat on la igualtat de gènere sigui real.

L'associació compta ara mateix amb 269 sòcies i està sempre oberta a noves inscripcions i propostes, per fer entre totes i tots un municipi més just socialment, més dinàmic i més atent a les necessitats de totes i tots.

On ens pots trobar?

Av/Catalunya, 13
dones.pobla@gmail.com

QUÈ FEM?

Durant aquests gairebé 10 anys hem engegat un seguit d'activitats en què han participat un important nombre de poblatans i poblatanes: sortides culturals i recreatives a diferents destins nacionals i internacionals, cursos d'informàtica, d'idiomes (francès i anglès) tallers de costura, de cuina, de restauració de mobles, classes de gimnàstica terapèutica i de natació, de marxa nòrdica...així com diverses conferències i col·laboracions amb altres entitats del municipi a qui des d'aquí volem agrair la sempre bona disposició a cooperar. En aquest sentit, destaquem especialment les col·laboracions amb l'Ajuntament, el CAP i l'AECC-Catalunya contra el càncer en activitats de promoció de la salut i l'organització amb moltes entitats poblatanes de la Marató de TV3.

Instagram

#lapobladesegur

#igerspobla

@joanllimi

@martapoblela

@oriolgasa

@ondine7

@jantoniromero

@lady_skull

Els ponts del riu Flamisell, l'any 1902

Jordi Farrús. jordidelboter@gmail.com

ARA FA 100 ANYS...

Fins que es va inaugurar el pont de Ferro l'any 1912 per donar continuïtat a la carretera, per entrar a la Pobla per la banda del riu Flamisell hi havia uns ponts que s'havien anat adaptant als canvis del curs de l'aigua i que s'havien de refer després de cada aiguat. Observeu a la fotografia que l'aigua no passa per sota de cap dels dos ponts, sinó que es veu a baix a la dreta.

L'Ajuntament, com a encarregat del manteniment dels ponts, cobrava peatge a les persones, animals i mercaderies que hi passaven. Ens en parla Ceferí Rocafort al seu escrit "Excursió a la Pobla de Segur i sa comarca", l'any 1899: "Los ponts són per a l'Ajuntament una bona font d'ingressos. A més

d'aquest, se'n cobren dos més: lo del Noguera y un altre sobre'l mateix Flamisell, en lo camí de la montanya; y per l'únich punt que no's passava cap riu ... ha cobrat una casa particular lo pas de l'estret de Collegats; de manera que [la Pobla] era una de les poques poblacions de Catalunya, potser l'única, que no s'hi podia entrar sense afluixar la mosca."

Cap al centre de la fotografia hi ha la font del Pou a l'esquerra d'un gran arbre. A la dreta, on ara hi ha l'estació d'autobusos, hi havia un edifici alt que anomenem "Chimbo". I a la seva dreta l'antic edifici del molí de farina del Comú. Sota la font del Pou, davant del pont, hi havia l'edifici del safareig, que a la part del darrere tenia el teulat inclinat cap a dins per aprofitar l'aigua de la pluja. Podem veure llençols estesos a dreta i esquerra. A l'esquerra de la fotografia, a la plaça de la Pedrera, podem veure l'edifici de casa Cortina Mauri (ara cal Pere Cortina) amb les torres que el coronaven.

FOTODENÚNCIA

L'Ajuntament de la Pobla var acceptar amb gran interès l'ofertament del Servei Català de Trànsit per a què ens elaborés el Pla Local de Seguretat Viària que neix amb la voluntat de fer la Pobla més accessible i més segura.

La seguretat viària comporta el compromís de tots: dels usuaris, dels polítics municipals i també, evidentment, dels professionals que treballen en el manteniment i la vigilància del compliment de les normes de convivència.

Cal un canvi d'actituds amb una voluntat decidida per desenvolupar i assolir els objectius del Pla Local de Seguretat Viària. Si conduïm de forma respectuosa i amable podem influir en el comportament de la resta de conductors i també en el benestar dels residents i visitants de la vila.

Lluís Bellera, l'alcalde

Podeu enviar la vostra fotodenúncia a:
butlleti@lapobladesegur.cat

Us escric per fer una denúncia sobre el fet d'aparcar en doble fila a l'Avinguda Catalunya. Sembla que ja és costum que quan algú va a buscar el pa, la carn o, fins i tot, a fer un cafè als establiments d'aquest carrer no busqui un aparcament proper, sinó que aparca en doble fila i solucionat! Ara que heu posat un municipal extra no estaria de menys que s'hi posés algun remei, sinó continuarem amb aquesta cursa d'obstacles anomenada Avinguda Catalunya. Romina Garín

"Tota una vida ensenyant"

La Pepita Seix ha sigut professora de francès d'unes quantes generacions de poblatans i, si per alguna cosa tothom la reconeix, és per aquesta tasca. Però també per formar part d'aquells que van iniciar els ballets i les Falles a la Pobla.

Com et defineixes?

Sóc una persona extremadament patidora, em preocupo molt i de vegades per poca cosa. M'agrada tenir les coses al seu lloc, perquè sóc exigent amb mi mateixa però també sóc molt constant en tot. M'agrada relacionar-me amb la gent, em considero una persona bastant sociable.

Vas marxar molt jove a França a estudiar?

Doncs sí, en vaig anar i venir diverses vegades. Però el lloc on vaig passar més temps va ser a Andorra, al col·legi de Sant Julià de Lòria. Allà vaig veure que em volia dedicar a l'ensenyament.

Quan vas començar a exercir com a professora?

Molt aviat. El títol no el vaig tenir fins als 24 anys però abans ja havia començat amb alumnes gairebé tan grans com jo, o fins i tot més. A la Sagrada Família feia una classe de tres quarts d'hora tres cops per setmana i em sembla que al mes guanyava 700 pessetes.

Vaig començar amb alumnes gairebé tan grans com jo, o fins i tot més.

A la Pobla tothom recorda aprendre francès amb tu

Sí, és cert. I, actualment, quan trobo exalumnes pares que ja tenen fills i, fins i tot, els exalumnes fills que tenen fills sempre els dic que sóc la padrina de tots. Ho dic amb orgull i ho sento de debò, perquè me'ls aprecio a tots.

Vas deixar una gran empremta. Quin n'és el secret?

Al principi vaig ser massa exigent, potser perquè l'ensenyament ja ho era. Però potser gràcies a aquesta exigència ara tenen aquests coneixements. Hi ha gent que em diu que vaig posar la base. Jo com a mínim ho vaig intentar amb bona voluntat, esforç i ganes. I també errors.

Tens un bon record dels teus anys de professora?

Sí que el tinc, però he sigut tan patidora que també he tingut mals moments. Recordo classes de fins a 40 alumnes on un sol alumne t'ho feia desgavellar tot. Volia anar al meu ritme i fer el que pertocava, però només que algú empipés, ja t'ho feia perdre tot. Curiosament, aquests alumnes que estaven menys per la feina, ara són els que més m'estimo. Això sí, és un orgull veure on han arribat tots.

Quan van començar els ballets? Quant van durar?

El 1956, quan vam fer el primer debut al camp de futbol i va ser un èxit total. Ens hi vam entregar, potser perquè era una cosa nova i no teníem gaires possibilitats de sortir de casa. Tot plegat va ser el fonament de les Falles. Recordo que érem un grup molt unit però no us sabia dir fins quan va durar perquè ens vam anar casant i llavors ja van continuar d'altres.

Ens vam entregar als ballets que van ser el fonament de les Falles.

Sabem que la Morisca era l'estrella. També per a tu?

Doncs sí perquè la ballava amb l'home que estimava, que el vaig conèixer precisament als ballets.

Què ens pots explicar sobre l'agermanament amb Le Fousseret?

Va ser fantàstic des del primer moment. Va començar perquè el professor d'espanyol de Le Fousseret va venir al col·legi de les monges i... quins inicis! Teníem molta il·lusió d'escriure cartes, de fer les parelles i la presentació també era molt emocionant. Més tard, va venir l'agermanament amb els Bombers, l'Ajuntament i, particularment, el que més ha marcat és el del Comú, perquè el senyor Verdú s'hi va involucrar tant i el van estimar tant!

Com han canviat els joves? Com els estimaries?

M'agrada molt la joventut d'ara també. Personalment, crec que estan prou estimulats. Els diria que segueixin el bon camí: que estudiïn, perquè és la base del fonament i que formin famílies estables, perquè la família és el que aguanta la societat.